

ВОСКРЕСАЄ ДУХ ЗАПОРІЗЬКОЇ СІЧІ

Поштівка з Дніпропетровського, на якій зображено Преображенський Собор і Музей ім. Д. Яворницького. Назву „Дніпропетровське” перекреслено і дописано „Січеслав”.

Дніпропетровське (УПА, ЦПР). — Тут громадськість домагастись повернення місту назви Січеслав і неадоразово порушувала це питання перед Миською Радою, але комуністичні бюрократи намагались всіляко перешкодити прийняттю такого рішення. Минулого року альтернативну назву міста Січеслав можна було побачити лише на транспарантах неформалів під час мітингів, а тепер ювілейне число обласної молодіжної газети „Прапор Юності” 31-го липня вийшло під гаслом „Народний Часопис Січеслав”.

Назву „Січеслав” у 1919 році надало місту українське учительське товариство колишнього Катеринославу (нині Дніпропетровське). Після перемоги більшовиків Січеслав знову став Ка-

теринославом, а 1926 року рішенням уряду СРСР місто перейменували на честь більшовика Петровського, колишнього голови Всеукраїнського центрального виконавчого комітету. Пізніше Петровський чимось недовгодив Сталінові, тому закінчив свою кар'єру на пості заступника директора музею революції. Місто ж продовжує носити його ім'я.

Після святкування 500-ліття заснування Запорозької Січі населення Дніпропетровщини і Запоріжжя почало домагатись повернення історичної назви остроу Комсомольському (колишній Монастирський, а ще раніше Козацький), а місто Орджонікідзе — перейменувати на Нову Січ.

Під час святкувань 4-го (Закінчення на стор. 3)

Київський інститут запрошує на навчання

Київ. — Київський Політехнічний Інститут пропонує юнакам та дівчатам, що в достатній формі володіють українською мовою, прийти до інституту на повний курс навчання, або на інший, узгоджений з бажанням термін.

Умови навчання такі: програма навчання узгоджується зі студентом; кошти навчання — 450 дол. на місяць, включаючи проживання в гуртожитку і кошти на навчання; студенти отримують стипендію в розмірі карбованців в сумі 100 крб. на місяць; студент сам оплачує транспорт до Києва та зворотний шлях; проживання в гуртожитку на умовах,

рівних з умовами проживання в українських студентів; на протязі року проводиться одна екскурсія до іншого міста України (Львів, Одеса або інше місто); студент безкоштовно користується бібліотекою, спортивним комплексом, поліклінікою, актовою залом інституту для занять в гуртках за зацікавленнями.

Початок навчання у вересні 1991 року.

Додаткові інформації про інститут можна отримати, пишучи на адресу: УССР, 252056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, Київський Політехнічний Інститут, телекс 131434 GOR, SU; факс 274 59 32.

УГКЦЕРКВІ ПОВЕРНЕНО СОБОР СВ. ЮРА

Львів (УПА). — Тут в неділю, 19-го серпня в соборі св. Юра — основному храмі УГКЦеркви відбулась Служба Божа за католицьким обрядом вперше від 1946 року, коли собор св. Юра був насильницьки переданий РПЦ за наказом Сталіна.

Згідно з рішенням Львівської Миської Ради, в соборі протягом останнього тижня працювала Інвентарна комісія, яка зробила опис майна для передачі УГКЦеркві.

В неділю, о 12-й годині в соборі св. Юра розпочалося перше греко-католицьке Бо-

гослуження. Тисячі вірних УГКЦеркви великою колоною на чолі з Архiepіскопом Володимиром Стернюком пройшли вулицями міста і близько полудня підійшли до храму, в якому відбулося вчорашнє Богослуження.

Згідно з телефонічним повідомленням з Львова, ніяких конфліктів не було і львів'яни спокійно відсвяткували цю велику подію.

Не передана греко-католикам лише резиденція Митрополита, бо ще ремонтується приміщення, куди має переїхати єпископ РПЦ.

М. РУДЕНКОВІ ПОВЕРНЕНО СОВЕТСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО

Москва. (УПА). — Як уже інформовано, 15-го серпня президент СРСР Михайло Горбачов видав указ, яким відкинув укази Президії ВР СРСР про позбавлення громадянства СРСР, ухвалені в 1966-88 роках. В газеті „Советская Россия” з 19-го серпня опубліковано повідомлення, що у зв'язку з поверненням советського громадянства деяким особам, які живуть за межами СРСР, до редакції газет, радіо і телебачення надходять безліч листів із запитаннями, кому саме повернено громадянство.

У зв'язку з численними запитаннями, газета „Советская Россия” опублікувала список осіб, на яких поширюється указ М. Горбачова з 15-го серпня „Про відкинення указів Президії Верховної Ради СРСР про позбавлення громадянства СРСР деяких осіб, що живуть за межами СРСР”.

В цьому списку є і Микола Руденко, який був позбавлений советського громадянства 3-го червня 1988 року указом ПВР СРСР ч. 395 „за дії, що ганьблять високе звання громадянина СРСР і наносять шкоду престижу Советського Союзу”. Указ підписаний головою ПВР СРСР А. Громиком та секретарем ПВР СРСР Т. Ментешашвілі 3-го червня 1988 року.

У списку на повернення

громадянства є імена 23-ох осіб: Гарсія В.Я., Шахназаров І.Р., Чалідзе В.Н., Солженіцин О.І., Солженіцин Н.Д., Восленського М.С., Рабіна О.Я., Корчова В.І., Віна Г.П., Глаголева І.С., Новікова Ю.А., Ахсьонова В.П., Копелева Л.З., Орлов Р.Д., Войновича В.Н., Владімова Г.Н., Шелковського І.С., Резметса М.Х., Орлова Ю.Ф., Ратушнінської І.Б., Герасенка І.О., Корягіна А.І., Руденка М.Д.

В кінці списку зазначено, що згідно з законом буде перегляд справ інших осіб, яких також в різний час позбавлено советського громадянства.

Кореспондент УПА Микола Муратов звернувся до М. Руденки з запитанням, як він ставиться до повернення йому советського громадянства. Микола Руденко відповів:

„Так, я згоден прийняти громадянство СРСР. І передовсім тому, що це автоматично надає мені право бути громадянином суверенної України. Що ж до значення указу президента Горбачова про повернення громадянства групі правозахисників, то його, указ цей, можна порівняти з руйнуванням Берлінського муру. Духовний мур не менш небезпечний, ніж мур кам'яний. І слова Богу, що він падає”.

У Львові засновано Асоціацію „Україна — Ізраїль”

Львів. — Як повідомляє газета „За Вільну Україну” з 12-го серпня, у Львові створено Асоціацію „Україна — Ізраїль”. Її засновни-

ками стали такі громадські організації: Товариство єврейської культури ім. Шолом-Алейхема, обласне управління освіти, обласна організація Українського Товариства Охорони Пам'яток Історії та Культури, відділ Фонду Культури. Голова ініціативної групи, поет Ростислав Братунь поінформовував, що думка про заснування асоціації народилася під час зустрічі з проф. Романом Воронкою з

24-го червня у православному храмі св. Володимира в Нью Йорку відбулося висвячення в сан дякона питомця Свято-Софійської семінарії Михайла Лева.

М. Лев народився 1944 році. Музичну освіту здобув у Ленінградській консерваторії. Після переїзду до СРСР, вступив до З'єднаних Стейтів закінчив Бруклінський коледж, Нью Йорк, з класу теорії музики і композиції. Останні чотири роки був студентом Свято-Софійської семінарії у Бавн Бруку. У 1983 році у катедрі св. Володимира М. Лев прийняв Тайну Хресчення і Миропомазання. З того часу в цьому храмі виконував обов'язки диригента хору і дяка.

Висвячення Михайла Лева в сан дякона відбулося в урочистій і святковій обстановці. Храм був заповнений не тільки прихожанами, але і гостями, які своєю присутністю вшанували нового дякона в цей важливий день його життя. Очолював чин висвячення в сан дякона Владика єпископ Антоній з благословення Патріарха Мстислава. У Богослужбі і висвяченні брали участь: голова консисторії о. протопресвітер Василь Дяків, о. митрат Петро Готрович, настоятель храму о. Володимир Базилевський, дякон храму о. Андрій Кулик, два іподияки (семинаристи), прислужники у вітарті.

Висвячення Михайла Лева у перший священний ступінь — дяконство відбулося під час Літургії. Єпископ Антоній урочисто перерізав у таких випадках

Дякон Михайло Лев

Богослуження і з теологічного боку пояснив завдання і значення дяконства. Співав хор під диригентурою панімаки Стефані Кулик, яка перебрала від о. Михайла обов'язки керівництва хором.

Після Богослужби настоятель запросив усіх до церковної зали на святковий обід, під час якого нового дякона вітали: голова парафії о. Василь Дяків, о. Петро Готрович, представник хору „Думка“ Юрій Снігур, о. Володимир, якого, до речі, вшанували в цей день у зв'язку з п'ятнадцятиліттям на становищі настоятеля храму.

Програму завершив концерт солістів-співаків Святослава Качаря і Миколи Гололика. Акомпанював ім о. Михайло Лев.

І. Куравський

Становище...

(Закінчення зі стор. 2)

УСРСР, включно з депутатами комуністичного блоку, досвід комуністичних лідерів України у 1920-30 роках, які проміняли Українську Народну Республіку на УСРС і советську федерацію. Щойно за дотримання ГУЛАгу вони усвідомили свої провини перед українським народом; зрозуміли, що допомагаючи замінити демократичну владу Української Народної Республіки радянською „владою без реальної влади“, вони спричинилися до пониження України до статусу московської колонії, спричинилися до знищення мільйонів штучно створеним голодом, до масового загибання населення до концентраційних таборів на далекій півночі та в Сибірі; спричинилися до ліквідації Українських Церков, до знищення діячів української науки, культури; довели до економічної і екологічної катастрофи в Україні. Тож не повторюйте трагічних помилок минулого!

Майбутнє України може бути забезпечене лише у вільній, суверенній незалежній демократичній державі українського народу, а не в советській федерації чи конфедерації, підмальованій новими фарбами з новим керівництвом московських централістів.

Державний Центр Української Народної Республіки в еміграції, як легальний наслідник і продовжувач влади демократичної Української Народної Республіки протягом 70 років, веде активну політичну і дипломатичну акцію за привернення громадян України і всіх тих прав, які їм забезпечувала конституція УНР. Ми переконані, що привернення тих прав є в інтересі всіх робітників, селян і інтелігенції українського народу, всіх національних меншин, які проживають на території України. Відновлення на таких основах незалежна держава буде справді добром всіх її громадян.

Незалежна українська держава, що матиме у своїй основі традиції і конституційні принципи Української Народної Республіки, буде зразком мирного співжиття із всіма республіками та країнами Європи, що є в інтересі західного світу та безпеки миру.

Ми закликаємо всіх громадян України об'єднаним фронтом скріпити боротьбу за повну державну суверенність і незалежність України, що дасть свободу і добробут всім її громадянам.

Ми віримо, що вже в недалекому майбутньому український народ матиме змогу у вільній і незалежній Україні вибрати свою державну владу демократичним способом. А тоді, згідно з постановами Х сесії Української Національної Ради, Державний Центр Української Народної Республіки в еміграції вважатиме свою роль закінченою і передасть свій мандат уряду в столиці незалежної демократичної держави — Києві.

Тим актом буде привернено той стан, який ІV Універсал Української Центральної Ради і Акт Соборності Української Народної Республіки забезпечили українському народові і всім громадянам України.

Серпень 1990 року.

За Державний Центр УНР в еміграції:

Микола Плавюк
президентІван Самійленко
голова Уряду УНРМихайло Воскобійник
голова УНРади

ГОЛОВНА УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА повідомляє, що РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ В РОЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТІ

відбудеться

в дні 1-3-го ВЕРЕСНЯ 1990 р.
на Оселі ім. О. ОЛЬЖИЧА в ЛІГІАТОНІ, Па.

Запрошуємо до участі Відділи, Депегатури та все членство.

У справі приміщення звертатися до адміністрації оселі:

UKRAINIAN HOMESTEAD
1230 BEAVER RUN DRIVE
LEHIGHTON, PA. 18235
tel. 1-215-377-4621

3 перебування Б. Гориня у Бельгії

На запрошення Християнсько-демократичного Інтернаціоналу від 11 по 16 серпня з неофіційною візитою перебував у Бельгії народний депутат України, заступник голови постійної комісії у закордонних справах Верховної Ради УССР Богдан Горинь.

На Брюссельському ланцюжці українського політика зустрічала офіційна делегація на чолі з генеральним секретарем Християнсько-демократичного Інтернаціоналу Андре Луї та одним з його провідних діячів Антоніо Де Меносом.

Співорганізатором прийому Богдана Гориня до Бельгії було українське католицьке „Радіо Воскресіння“. Керівник радіо — отець д-р Андрій Онуферко та його співпрацівник д-р Михайло Димид також входили до складу делегації. Від імені Українського допомогового комітету Бельгії Богдана Гориня зустрічав його голова Омелян Коваль. Після привітання на ланцюжці відбулася зустріч з представниками Християнсько-демократичного Інтернаціоналу на чолі з Андре Луї в домі Антоніо Де Меноса. У ході зустрічі її господарі цікавилися суспільно-політичною ситуацією в Україні після прийняття Декларації про суверенітет. Представник українського парламенту говорив про національне піднесення на Східній Україні, про важливість прийнятих законів про економічну самостійність України, про прийняття постанови про переведення до 1-го грудня всіх українських військовослужбовців на службу в Україну. Відзначив він також, що поруч з тими процесами Україна стоїть перед надзвичайно відповідальним моментом своєї історії. Московський центр через своїх підлеглих у республіках старастя зберегти кількості літньої імперії, шляхом підписання нового союзного договору. Вже розроблено три його варіанти, які поки що не доведені до відома широкого загалу.

Господарі зустрічі односторонньо стверджували, що Україна мусить стати суб'єктом світової економіки та політики, мати свої міжнародні представництва і посольства. На просьбу депутата, коротко охарактеризувати вони діяльність Християнсько-демократичного Інтернаціоналу. Відзначили, що ряд регіонів світу має у ньому свої представництва. Країни, що входять нині до складу Советської імперії, мають пряме відношення з Інтернаціоналом. Керівництво Інтернаціоналу добре відома християнсько-демократична платформа, на якій стоїть Українська Республіканська Партія, представником якої є цей український політик.

Першого дня візиту Богдан Горинь зустрівся з українською громадою міста Лежу. Своєю розмовою розпочав від констатації, що нові українські сили всю еміграцію (з вільного світу) з Зеленого Кліну) вважають невідомою часткою українського народу. Нині, коли стоїмо перед надзвичайно відповідальним моментом української історії — побудови Української

УКРАЇНА БАГАТА, АЛЕ ЗАНЕДБАНА. ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ СТАТИ НА ВЛАСНІ НОГИ. ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Літературне...

(Закінчення зі стор. 1)

навіть обіцяв співпрацювати. Сподіюся вкортці рецензій в інших журналах".

— А на кого розраховує цей журнал та скільки його друкує?

— Ми думаємо, що читачами будуть в першу чергу професійні літератори і моль, але голод на літературу великий. Тому ми видали 20.000 першого числа для України, а тут в 2000 появилася його 1.300 примірників.

— Чи такий поділ і одночасне редагування та друкування журналу тут і в Україні не є складним? Ми ж знаємо від Б. Бойчука, що ви обидва відповідаєте за зміст та видання „Світовиду“.

— Так, це правда, технічно це велика проблема; порозуміння, узгодження змісту та інше. Так як досі лонка відбудується тут в ЗСА, а журнал друкується і тут, і в Україні.

— Чи ви думаєте, що такий журнал витримається довго? Ми завважимо багато таких випадків, що появляється новий журнал, випустять два-три числа і він замикає із-за браку читачів, передплатників та фондів на видання.

— Я надіюся, що „Світовид“ буде постійно вихо-

дити. Вже на 1991 рік збираємо в Україні передплату, бо досі продають його лише в киосках, магазинах і у Спілці Письменників України. Число коштів у нас два карбованці (в ЗСА 5 дол.).

— „Але...“ — каже наш гість, — видання спливає тепер в Україні, бо голод на книжку величезний. Тому саме підготовляється до друку ряд літературних творів, перекладів і антологій. Ось І. Дзюба підготував антологію поезії 20-30 років п.з. „Вітер з України“, має появлятися антологія української зарубіжної поезії, переклади, драматичні твори, і також передруки таких творів, які в нас ніколи не були дозволені хоча б антологія „Розстріляне відродження“.

У нас на руках збірка „Вісімдесятники“ — антологія нової української поезії, упорядкована нашим гостем, що недавно появилася у видавництві Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні і ми ще дискутуємо на тему напрямів та змісту поезії нової хвилі українських поетів.

Ми погоджуємося у тому, що із відродженням в Україні поети у пошуку за втраченим залишилися де-що позаду загальних напрямів, які для них були недоступні. Але І. Римаук твердить, що молодше покоління поетів більше зна-

йоме з чужинською авангардною літературою, як ми думаємо, і під впливом експерименту. А все ж, на його думку у них можна завважити повернення до християнських ідеалів і вони несуть себе у вселюдськості, залишаючи позаду патетичність і описування історії.

І. Римаук виступав в часі перебування у Нью Йорку перед українською і американською публікою із читанням своїх поезій.

Коли на закінчення розмови питаємося як довго він вже є поетом — довідуємося, що перші його поезії появилася у „Літературній Україні“ в сімдесятих роках а також в тому часі працював у літературному відділі „Вістей з України“.

Н. Рижков...

(Закінчення зі стор. 1)

виникають погляди, що вони виробляють більше від інших, тоді для перевірки цього треба ввести саме ринкові відносини. На думку М. Бергера уряд багато робить для запровадження ринкової економіки, але приймає при цьому багато поганих рішень, які розділяють його від народу. Уряд впевнений у правильності основних принципів своєї програми, яка за словами автора статті, чимраз більше „не сходиться з життям“. Приймається силу сильну рішень і постанов, які в скорому часі треба буде відкидати. Працює бо робота група під егідою Міхаїла Горбачова і Бориса Єльцина, яка має представити більш радикальну програму переходу на ринкову економіку.

І саме 16-го серпня з членами цієї групи зустрівся Б. Єльцин. За його словами ці програма складається з цілого ряду нових роз'язок, які повинні прискорити досягнення мети. Для цього передбачено в цій концепції запровадження цілого ряду надзвичайних засобів. М. Горбачов і Б. Єльцин уважно сліdkують за працею групи, в якій беруть активну участь представники усіх республік, крім Латвії, Естонії та Туркменії. На думку голови Верховної Ради Російської ФССР, це повинно довести до скорого опрацювання економічного договору між республіками і його прийняття раніше від союзного договору. Якщо не вдасться такого досягти на теперішньому етапі, тоді, за його словами, ФССР і сама почне працювати за цією програмою.

Заступник голови Ради міністрів РФССР, член згаданої групи Г. Явлинський заявив, що консультації з представниками більшості республік стануть запорукою формування „союзного ринку суверенних республік“.

Редагус Омелія Твардовський

Елленвілл, Н. Й. (О.Т.). — Тут на спортивній площі і плавацькому басейні оселі Спілки Української Молоді, 4-го і 5-го серпня відбулися 18-ті з черги Українські Спортивні Ігрища Молоді, в яких в цьому році взяло участь 120 юнаків й юначок, членів СУМ-А і УСВТ „Чорноморська Січ“. На жаль, у звітних ігрищах не були репрезентовані жодні інші українські спортивні осередки. А це велика шкода, особливо для нашого юнацтва. В той час як наші спортивні друзі в Україні активізуються і з надіями на нашу підтримку з диспанс борються за здобуття права брати участь в Олімпіадах та світових чемпіонатах, проводя наших спортивних осередків та ланки окремих молодечих організацій безнадійно загрозили в так зв. „труднощах“ і „перешкодах“. Ці „труднощі“ і „перешкоди“ чомусь не існують для згаданих вище організацій, що постійно беруть участь не тільки в Ігрищах Молоді, але і всіх тих спортивних імпрезах, які організують УСЦАК і окремі делегації. Було соромно перед спортивними репрезентантами з України, що були присутні на цих Ігрищах, один з яких привітав учасників від спортивців в Україні. Офіційне відкриття Ігрищ відбулося в суботу ранком, що його провів: Я. Козак (голова УСЦАК-Схід), Я. Петрик (технічно організаційний реф.), Ю. Тарасюк (провідник змагань) і О. Ісаїв (секретар Ігрищ). Привітали учасників Ігрищ висловили представники СУМ і УСВТ „Ч. Січ“ та, як вже згадано, представників від УСА (Української Спортової Асоціації) в Україні А. Кордьяк з Львова. Присутній був теж другий представник з України Ю. Колб, обидва працюють інструкторами в Спортивній Школі „Ч. Січ“. В провіді, крім вже згаданих осіб, в цих Ігрищах працювали: О. Твардовський (заст. голови УСЦАК-Схід), О. Напора (фін. секретар УСЦАК-Схід), І. Ісаїв і О. Колдьяк (ланкові легкі атлетики) УСЦАК-Схід, М. Бокало (співланкова плавання УСЦАК-Схід), М. Бич (управитель оселі СУМ) та ряд чоловічих членів СУМ і УСВТ „Чорноморська Січ“.

Юнаки 11-14 років
І. Л. Гаванська — 9:00, 2. М. Тимин — 9:30, 3. О. Чебеняк (усі СУМ) — 10:2.

БІГ 100 МЕТРІВ
Юнаки 15-18 років
І. Д. Гаванська — 14:32, 2. Т. Кіпа (обидві СУМ) — 15:75, 3. Ю. Дейль („Ч. Січ“) — 17:19.

Юнаки
І. Ю. Леськів (СУМ) — 13:06, 2. Х. Малічинин — 13:59, 3. Е. Отеро (обидва „Ч. Січ“) — 13:91.

БІГ 200 МЕТРІВ
Юнаки 11-14 років
І. А. Ковалівський — 24:9, 2. Р. Івахів (СУМ) — 25:4, 3. Колодій („Ч. Січ“) — 25:91.

Юнаки
І. Л. Гаванська — 26:30, 2. Т. Ватарфалі — 27:68, 3. Х